

Sygn. akt III U 176/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzyżewska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2013r. w Suwałkach

sprawy **E. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem E. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 19 lutego 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca E. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2013r. na stałe.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.02.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił E. C. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak stwierdzonej dalszej niezdolności do pracy.

W odwołaniu wnioskodawca domagał się zmiany decyzji i przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniósł, iż z uwagi na schorzenia, na które cierpi, wiek oraz zły stan zdrowia nie jest w stanie pracować.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

E. C. ur. (...) do 31.01.2012r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 10.12.2012r. wystąpił z wnioskiem o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 260 akt E)..

Lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 22.01.2013r. stwierdził, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Komisja lekarska nie stwierdziła także u niego niezdolności do pracy (orzeczenie z dnia 13.02.2013r.).

E. C. odwołał się do Sądu. Sąd poczynił ustalenia co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli zostali zobowiązani do wypowiedzenia się, czy odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także czy nastąpiło istotne pogorszenie bądź poprawa stanu zdrowia wnioskodawcy od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 5.01.2012r.

Przed wydaniem opinii biegli z zakresu onkologii, ortopedii i kardiologii przeprowadzili badanie wnioskodawcy i analizę zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej. Rozpoznali u niego schorzenia: raka skóry okolicy stawu łokciowego 2004r., stan po radioterapii uzupełniającej, uszkodzenie stawu łokciowego oraz tkanek miękkich okolicy stawu łokciowego w wyniku późnych powikłań popromiennych, stan po zabiegu rekonstrukcyjnym skóry okolicy stawu łokciowego prawego w 2006 i 2007 roku, nadciśnienie tętnicze, chorobę niedokrwienną serca w obserwacji i zespół bólowy kolana prawego. Zaopiniowali, że stwierdzone schorzenia i stopień ich nasilenia powodują u odwołującego dalszą częściową niezdolność od pracy od lutego 2013r. na stałe. Podstawę stwierdzonej niezdolności stanowią powikłania choroby nowotworowej. Zmiany te są trwałe, połączone z bólem. Odwołujący wymaga dalszego leczenia łącznie rehabilitacyjnego. Stan zdrowia od ostatniego badania nie uległ poprawie.

Organ rentowy złożył wniosek o merytoryczne uzasadnienie opinii, stojąc na stanowisku, że przedstawione do tej pory uzasadnienie jest lakoniczne.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż E. C.do 31.01.2013r. legitymował się prawem do renty z tytuł częściowej niezdolności do pracy, wniosł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2009r. Dz.U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Biegli z zakresu onkologii, ortopedii i kardiologii (z długoletnim stażem) w oparciu o badania wnioskodawcy i analizę całokształtu dokumentacji lekarskiej, nie stwierdzili, aby od ostatniego badania – 5.01.2012r. – nastąpiła poprawa zdrowia wnioskodawcy. Wyraźnie wskazali i uzasadnili swoje stanowisko przedstawione w opinii. Wykazali ponadto jakie dalej utrzymujące się na skutek przebytej choroby nowotworowej uszkodzenia ciała i dolegliwości bólowe powodują, że wnioskodawca jest nadal na stałe osobą częściowo niezdolną do pracy. W ocenie Sądu, wobec tego, że opinia jest jasna, czytelna, sporządzona zgodnie z wymogami ustawy, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego o dalsze opiniowanie w sprawie.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzekł jak w wyroku.

JK/bd